

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2012. gada 28. jūnijā *

Direktīvas 2003/6/EK un 2003/124/EK — Iekšējā informācija — “Precīza rakstura informācijas” jēdziens — Laikā sadalīta procesa starpposmi — Norāde uz pastāvošu apstākļu kopumu vai tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī bijušu notikumu vai notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks — Termina “ir pamats uzskatīt” interpretācija — Informācijas par sabiedrības vadītāja nomainītu publicēšana

Lieta C-19/11

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesgerichtshof* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 22. novembrī un kas Tiesā registrēts 2011. gada 14. janvārī, tiesvedībā

Markus Geltl

pret

Daimler AG ,

piedaloties

Lothar Meier u.c..

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], tiesneši U. Lehmuss [*U. Lohmus*] (referents), A. Ross [*A. Rosas*], A. O’Kifs [*A. Ó Caoimh*] un K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*],

ģenerālvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 2. februāra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *M. Geltl* vārdā – *R. Lindner, Rechtsanwalt*,

— *Daimler AG* vārdā – *M. Sustmann* un *R. Schmidt-Bendum, Rechtsanwältin*,

— *L. Meier* vārdā – *H. Schmidt, Rechtsanwalt*,

* Tiesvedības valoda – vācu.

- *Endruweit* u.c. vārdā – *R. Lindner*,
 - Beļģijas valdības vārdā – *M. Jacobs* un *J.-C. Halleux*, pārstāvji,
 - Čehijas valdības vārdā – *M. Smolek* un *D. Hadroušek*, pārstāvji,
 - Igaunijas valdības vārdā – *M. Linntam*, pārstāve,
 - Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *M. Russo*, *avvocato dello Stato*,
 - Portugāles valdības vārdā – *L. Inez Fernandes* un *F. Matias Santos*, pārstāvji,
 - Apvienotās Karalistes valdības vārdā – *S. Hathaway*, pārstāvis, kam palīdz *A. Henshaw*, *barrister*,
 - Eiropas Komisija vārdā – *G. Braun* un *R. Vasileva*, pārstāvji,
- noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2012. gada 21. marta tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīga izmantošana) (OV L 96, 16. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 6. nod., 4. sēj., 367. lpp.) 1. panta 1. punktu, kā arī Komisijas 2003. gada 22. decembra Direktīvas 2003/124/EK, ar ko Direktīvu 2003/6 īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju (OV L 339, 70. lpp.), 1. panta 1. punktu.
- 2 Šis lūgums tika iesniegts tiesvedībā *M. Geltl* pret *Daimler AG* (turpmāk tekstā – “*Daimler*”) par zaudējumiem, kas viņam esot nodarīti tādēļ, ka šī sabiedrība it kā novēloti ir publicējusi informāciju par tās valdes priekšsēdētāja priekšlaicīgu aiziešanu.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2003/6

- 3 Direktīvas 2003/6 preambulas 2., 12., 16. un 24. apsvērumā ir noteikts:

“(2) Lai finanšu tirgus būtu vienots un efektīvs, ir vajadzīga tirgus integritāte. Ekonomiskā izaugsme un labklājība nebūs iespējama, ja vērtspapīru tirgu darbība nebūs vienmērīga un sabiedrība neuzticēsies šiem tirgiem. Tirgus ļaunprātīga izmantošana kaitē finanšu tirgu integritātei un vājina sabiedrības uzticību vērtspapīriem un atvasinātajiem instrumentiem.

[..]

- (12) Tirgus ļaunprātīga izmantošana ietver iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijas. Tiesību aktu mērķis attiecībā uz iekšējās informācijas ļaunprātīgas izmantošanas novēršanu ir tāds pats kā attiecībā uz tirgus manipulāciju novēršanu: nodrošināt Kopienas finanšu tirgu integritāti un paaugstināt investoru uzticību minētajiem tirgiem. [..]

[..]

- (16) Iekšēja informācija ir jebkura precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem. Informāciju, kas varētu ievērojami ietekmēt cenu attīstību un veidošanu regulētā tirgū kā tādā, varētu uzskatīt par informāciju, kas netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem attiecīgiem atvasinātiem finanšu instrumentiem.

[..]

- (24) Ātra un godīga informācijas nodošana atklātībai stiprina tirgus integritāti, savukārt, selektīvi nododot atklātībai informāciju, emitenti var izraisīt to, ka investori zaudē uzticību finanšu tirgu integritātei. [..]”

- 4 Šīs direktīvas 1. panta 1. punkta pirmajā daļā “iekšējas informācijas” jēdziens tiek definēts kā “kāda precīza rakstura informācija, kas nav nodota atklātībai un kas tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentu emitentiem vai vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem, un kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas”.

- 5 Minētās direktīvas 2. pantā paredzēts:

“1. Dalībvalstis jebkurai otrajā daļā minētajai personai, kurai ir iekšēja informācija, aizliedz izmantot šo informāciju, tieši vai netieši, uz sava vai uz trešās personas rēķina iegādājoties vai realizējot tos finanšu instrumentus, uz kuriem minētā informācija attiecas, vai mēģinot tos iegādāties vai realizēt.

Pirmā daļā attiecas uz jebkuru personu, kurai ir minētā informācija:

- a) sakarā ar to, ka tā ir piederīga emitenta administratīvām struktūrām, pārvaldes vai uzraudzības iestādei, vai
- b) sakarā ar to, ka tai ir līdzdalība emitenta kapitālā; vai
- c) sakarā ar to, ka tai – saistībā ar darbu, profesiju vai pienākumiem – ir pieeja informācijai; vai
- d) sakarā ar tās noziedzīgu darbību.

2. Ja 1. punktā minētā persona ir juridiska persona, minētajā punktā noteikto aizliegumu piemēro arī attiecībā uz fiziskām personām, kas līdzdarbojas, pieņemot lēmumu veikt darbību uz attiecīgās juridiskās personas rēķina.

3. Šis pants neattiecas uz darbībām, kas veiktas, izpildot kādas paredzētas saistības iegādāties vai realizēt finanšu instrumentus, ja minētās saistības izriet no nolīguma, kas noslēgts pirms attiecīgā persona ieguva iekšējo informāciju.”

- 6 Tās pašas direktīvas 6. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Dalībvalstis nodrošina, ka finanšu instrumentu emitenti iespējami īsā laikā darītu sabiedrībai zināmu iekšēju informāciju, kas tieši attiecas uz minētajiem emitentiem.

[..]

2. Emitents pats uz savu atbildību var aizkavēt to, ka atklātībai tiek nodota kāda iekšēja informācija 1. punkta nozīmē, lai nekaitētu savām likumīgajām interesēm, ja vien šāda aizkavēšana nevar izraisīt sabiedrības maldināšanu un ja emitents ir spējīgs nodrošināt minētās informācijas konfidencialitāti. Dalībvalstis var prasīt, ka emitents tūlīt informē kompetento iestādi par lēmumu aizkavēt iekšējās informācijas nodošanu atklātībai.”

Direktīva 2003/124

7 Saskaņā ar Direktīvas 2003/124 preambulas pirmo un trešo apsvērumu:

“(1) Saprātīgi ieguldītāji pieņem lēmumus par ieguldījumiem, pamatojoties uz informāciju, kas tiem jau ir pieejama, tas ir, pamatojoties uz iepriekš pieejamu informāciju. Tādēļ jautājums par to, vai saprātīgs ieguldītājs, pieņemot lēmumu par ieguldījumiem, ņemtu vērā kādu noteiktu informāciju, ir jāizvērtē, pamatojoties uz iepriekš pieejamo informāciju. Šādi izvērtējot, jāņem vērā šādas informācijas paredzamā ietekme ar to saistītā emitenta vispārējās darbības kontekstā, informācijas avota uzticamība un jebkādi citi tirgus rādītāji, kas varētu ietekmēt finanšu instrumentu vai atvasināto finanšu instrumentu, kurš konkrētajos apstākļos saistīts ar šo informāciju.

[..]

(3) Juridiskā noteiktība attiecībā uz tirgus dalībniekiem jāveicina, stingrāk nosakot divus elementus, kas ir būtiski iekšējās informācijas definēšanai, proti, precīzu šādas informācijas raksturu un tās iespējamās ietekmes nozīmi attiecībā uz finanšu instrumentu vai saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām.”

8 Šīs pašas direktīvas 1. pantā ar nosaukumu “Iekšējā informācija” ir paredzēts:

“1. Lai piemērotu Direktīvas 2003/6/EK 1. panta 1. punktu, uzskata, ka informācijai ir precīzs raksturs, ja tā norāda uz pastāvošu apstākļu kopumu vai tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī bijušu notikumu vai notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks, un tā ir pietiekami specifiska, lai ļautu izdarīt secinājumu par šā apstākļu kopuma vai notikuma iespējamo ietekmi uz finanšu instrumentu vai saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām.

2. Lai piemērotu Direktīvas 2003/6/EK 1. panta 1) punktu, “informācija, kas, ja to nodotu atklātībai, varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas”, ir informācija, ko saprātīgs ieguldītājs, iespējams, izmantotu kā daļēju pamatu ieguldījumu lēmumiem.”

9 Minētās direktīvas 3. panta 1. punktā ir neizsmeļošs to situāciju saraksts, kas var ietekmēt emitenta likumīgās intereses Direktīvas 2003/6 6. panta 2. punkta izpratnē, proti, sarunas, kuras notiek, vai ar tām saistīti elementi, ja publiska izziņošana, iespējams, varētu ietekmēt šo sarunu iznākumu vai normālu gaitu, kā arī lēmumi, ko pieņēmusi, vai līgumi, kurus noslēgusi emitenta vadības struktūra, kam nepieciešams emitenta citas struktūras apstiprinājums, lai tie stātos spēkā, ja šāda emitenta uzbūves dēļ nepieciešams, lai šīs struktūras būtu nodalītas.

Vācijas tiesības

10 Vērtspapīru tirdzniecības likuma (*Gesetz über den Wertpapierhandel*), kas grozīts ar 2004. gada 28. oktobra Likumu par ieguldītāju aizsardzības uzlabošanu (*Gesetz zur Verbesserung des Anlegerschutze, BGBl. 2004 I, 2630. lpp.*; turpmāk tekstā – “*WpHG*”), 1998. gada 9. septembra redakcijā (*BGBl. 1998 I, 2708. lpp.*), 13. panta 1. punktā ir noteikts:

“Iekšējā informācija ir konkrēta informācija par sabiedrībai nezināmiem apstākļiem, kuri attiecas uz vienu vai vairākiem iekšējo vērtspapīru emitentiem vai uz pašiem iekšējiem vērtspapīriem un kuri, tos darot zināmus sabiedrībai, varētu būtiski ietekmēt šo vērtspapīru biržas vai tirgus vērtību. Ir jāuzskata,

ka šāda ietekme var būt informācijai, kuru saprātīgs ieguldītājs būtu ņēmis vērā, pieņemot ieguldījuma lēmumu. Apstākļi, kuriem ir pietiekami liela varbūtība, ka tie radīsies nākotnē, tāpat ir uzskatāmi par apstākļiem pirmā teikuma izpratnē [..].”

- 11 Direktīvas 2003/6 6. panta 1. un 2. punkts Vācijas tiesību sistēmā tika transponēts ar *WpHG* 15. panta 1. un 3. punktu. Saskaņā ar *WpHG* [15.] panta 6. punktu emitentam, kas neizpilda no šā paša panta 1.–4. punkta izrietošos pienākumus, ir jāatlīdzina zaudējumi, kas tādēļ citam radušies apstākļos, kas tostarp minēti *WpHG* 37.b pantā.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 12 No lūguma sniegt prejudiciālo nolēmumu izriet, ka pēc *Daimler* 2005. gada 6. aprīļa pilnsapulces *Schrempp*, *Daimler* valdes priekšsēdētājs, plānoja nodot savas pilnvaras, kuras bija spēkā līdz 2008. gadam. 2005. gada 17. maijā viņš par savu nodomu bija informējis šīs sabiedrības uzraudzības padomes priekšsēdētāju *Kopper*. Laikā no 2005. gada 1. jūnija līdz 27. jūlijam citi uzraudzības padomes un valdības locekļi tāpat tika informēti par *Schrempp* aiziešanas plāniem.
- 13 Sākot ar 2005. gada 10. jūliju *Daimler* sagatavoja preses paziņojumu, paziņojumu sabiedrībai, kā arī saviem līdzstrādniekiem adresētu vēstuli.
- 14 2005. gada 13. jūlijā *Daimler* uzraudzības padomes prezidija komitejai (turpmāk tekstā – “prezidija komiteja”), kā arī uzraudzības padomei tika nosūtīts uzaicinājums attiecīgi uz 2005. gada 27. un 28. jūlija padomes sēdi, uzaicinājumā neminot iespējamo valdes priekšsēdētāja maiņu.
- 15 2005. gada 18. jūlijā *Schrempp* un *Kopper* vienojās 2005. gada 28. jūlija uzraudzības padomes sēdē izvirzīt priekšlikumu par priekšlaicīgu *Schrempp* atkāpšanos no amata un izvirzīt *Zetsche* amata pārņemšanai.
- 16 Prezidija komitejas sēdē, kas sākās 2005. gada 27. jūlijā plkst. 17.00, prezidija komiteja nolēma piedāvāt uzraudzības padomei, kurai bija jāsanāk nākamajā dienā, apstiprināt šo atkāpšanos no amata un šo iecelšanu amatā.
- 17 2008. gada 28. jūlijā plkst. 9.50 *Daimler* uzraudzības padome nolēma, ka *Schrempp* gada beigās atstās amatu un ka viņu aizstās *Zetsche*.
- 18 Šis lēmums tika paziņots biržu vadībām un *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht* [Federālajam finanšu darījumu uzraudzības dienestam] un tika publicēts *Deutschen Gesellschaft für Ad-hoc-Publizität* [Vācijas uzņēmumu paziņojumu] datu bāzē.
- 19 Pēc šīs publikācijas *Daimler* akciju cena, kas jau bija pieaugusi pēc tam, kad tajā pašā rītā tika publicēti 2005. gada otrā kvartāla rādītāji, būtiski cēlās.
- 20 *M. Geltl* un vairāki citi ieguldītāji bija pārdevuši *Daimler* akcijas pirms minētā lēmuma publicēšanas. Viņi *Landgericht Stuttgart* [Štutgartes Apgabaltiesā] cēla prasību par zaudējumu atlīdzību, apgalvojot, ka šī publikācija bija novēlota. Minētā tiesa lūdza *Oberlandesgericht Stuttgart* [Štutgartes Augstākajai tiesai] izskatīt vairākus jautājumus saistībā ar šīm tiesvedībām pilnā tiesvedībā (“Musterverfahren”).
- 21 Savā 2009. gada 22. aprīļa pilotspriedumā *Oberlandesgericht Stuttgart* uzskatīja, ka nevar noteikt, ka 2005. gada 17. maijā vai vēlāk pastāvētu iekšējā informācija, atbilstoši kurai *Schrempp* vienpusēji atkāpjas no amata neatkarīgi no *Daimler* uzraudzības padomes apstiprinājuma. Atbilstoši šīs tiesas viedoklim noteicošais fakts, kurš būtu varējis ietekmēt šīs sabiedrības akciju cenu, ir uzraudzības padomes 2005. gada 28. jūlija lēmums. Pēc tam, kad prezidija komiteja 2005. gada 27. jūlijā pēc plkst. 17 bija nolēmusi piedāvāt prezidija padomei pieņemt šo lēmumu, bija kļuvis pietiekami ticams,

ka tas tiks pieņemts. Līdz ar to iekšējā informācija pastāvēja tikai pēc šā pēdējā minētā datuma. *Oberlandesgericht Stuttgart* atzina, ka šīs informācijas publicēšanas pārceļšanas nosacījumi, kas paredzēti *WpHG* 15. panta 3. punktā, netika pilnībā izpildīti, bet tā nosprieda, ka zaudējumi, uz kuriem atsaucās prasītāji, būtu radušies, pat ja šie nosacījumi būtu tikuši izpildīti.

- 22 Saņēmusi apelācijas sūdzību, iesniedzējtiesa norāda, ka *Oberlandesgericht Stuttgart* nav izvērtējusi, vai procesa, kura beigās tika pieņemts 2005. gada 28. jūlija lēmums, atsevišķie posmi varēja ietekmēt *Daimler* akciju cenu. Turpretī soda uzlikšanas procesā, kas attiecās uz tiem pašiem apstākļiem kā pamata lietā, *Oberlandesgericht Frankfurt am Main* [Frankfurtes pie Mainas Augstākā tiesa] uzskatīja, ka vairāku neatkarīgu apstākļu apvienošana vienā kopīgā lēmumā ir pretrunā *WpHG* 13. panta 1. punkta, kā arī Direktīvu 2003/6 un 2003/124 tekstam un ka tādēļ publicēšanas pienākums pastāvēja kopš brīža, kad iekšējā procesa beigās tika pieņemts lēmums un kad tas tika atklāts attiecīgā uzņēmuma atbildīgajai personai.
- 23 Šādos apstākļos *Bundesgerichtshof* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai attiecībā uz laikā sadalītu procesu, kura mērķis ir vairākos posmos īstenot noteiktu apstākli vai izraisīt noteiktu notikumu, Direktīvas 2003/6 1. panta [1. punkta] un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta piemērošanā būtu jāņem vērā tikai tas, vai šis apstāklis vai notikums nākotnē būtu jāuztver kā precīza rakstura informācija šo direktīvu noteikumu izpratnē, un atbilstoši tam jāizvērtē, vai ir pietiekams pamats uzskatīt, ka šis apstāklis vai notikums nākotnē iestāsies vai notiks, vai arī šādu laikā sadalītu procesu atsevišķi posmi, kas jau pastāv vai ir norisinājušies un ir saistīti ar apstākļa vai notikuma iestāšanos vai notikšanu nākotnē, arī ir precīza rakstura informācija minēto direktīvu noteikumu izpratnē?
- 2) Vai jēdziens “ir pamats uzskatīt” Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta izpratnē nozīmē, ka varbūtībai ir jābūt ļoti lielai vai pietiekami lielai vai tomēr saistībā ar apstākļiem vai notikumu, par kuriem ir pietiekams pamats uzskatīt, ka tie pastāvēs vai notiks, ir jāsaprot, ka varbūtības pakāpe ir atkarīga no emitentiem radīto seku apjoma un ka, ja to spēja ietekmēt vērtspapīru cenas ir augsta, ir pietiekami, ja, lai arī iestāšanās apstākļu vai notikuma notikšana nākotnē nav droša, tā ir iespējama?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

- 24 Vispirms ir jāatgādina, ka, lai nodrošinātu Eiropas Savienības finanšu tirgu integritāti un pastiprinātu ieguldītāju uzticību šiem tirgiem, Direktīvā 2003/6 ir aizliegti iekšējie darījumi 2. pantā noteiktajos apstākļos un saskaņā ar tās 6. panta 1. punktu finanšu instrumentu emitentiem ir uzlikts pienākums, tiklīdz iespējams, nodot atklātībai iekšējo informāciju, kas tos skar tieši. Saskaņā ar pēdējā minētā panta 2. punktu šādas informācijas publicēšanu noteiktos apstākļos var aizkavēt, lai neapdraudētu emitenta likumīgās intereses.
- 25 “Iekšējās informācijas” jēdziena definīcija, kas izriet no minētās direktīvas 1. panta 1. punkta pirmās daļas, ietver četrus galvenos elementus. Pirmkārt, runa ir par precīza rakstura informāciju. Otrkārt, šī informācija nav nodota atklātībai. Treškārt, tā tieši vai netieši attiecas uz vienu vai vairākiem finanšu instrumentiem vai to emitentiem. Ceturtkārt, ja to nodotu atklātībai, tā varētu ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenu vai saistīto atvasināto finanšu instrumentu cenas. Pirmais un ceturtais elements precīzāk ir definēti attiecīgi Direktīvas 2003/124 1. panta 1. un 2. punktā.
- 26 Iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu mērķis ir saņemt skaidrojumus par pirmo no minētajiem elementiem, proti, informācijas precīzo raksturu.

Par pirmo jautājumu

- 27 Ar savu pirmo prejudiciālo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkts un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz laikā sadalītu procesu, kura mērķis ir īstenot noteiktu apstākli vai izraisīt noteiktu notikumu, par precīza rakstura informāciju šo tiesību normu izpratnē var uzskatīt ne tikai šo apstākli vai notikumu, bet arī šā procesa starpposmus, kas jau pastāv vai jau ir radušies un kas ir saistīti ar tā īstenošanu.
- 28 No Direktīvas 2003/124 preambulas trešā apsvēruma izriet, ka tās mērķis ir dot detalizētāku definīciju jēdzienam “precīza rakstura informācija”, kurš izmantots Direktīvā 2003/6, lai stiprinātu attiecīgā tirgus dalībnieku tiesisko drošību.
- 29 Saskaņā ar Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punktu informācijai ir precīzs raksturs, ja vienlaicīgi tiek izpildīti divi nosacījumi. Pirmkārt, tai ir jānorāda uz pastāvošu vai tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī bijušu notikumu vai notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks. Otrkārt, tai ir jābūt pietiekami precīzai, lai ļautu izdarīt secinājumu par šā apstākļu kopuma vai notikuma iespējamo ietekmi uz finanšu instrumentu vai saistītu atvasinātu finanšu instrumentu cenām.
- 30 Tā kā jēdzieni “apstākļu kopums” un “notikums” nav definēti minētajā direktīvā, ir jāizmanto to vispārējā nozīme.
- 31 Ir jāatzīst, ka atbilstoši minēto terminu vispārējai nozīmei laikā sadalīta procesa starpposms var būt apstākļu kopums vai notikums.
- 32 Šī atzinuma pamatojums ir atrodams Direktīvas 2003/124 3. panta 1. punktā, kurā kā iekšējās informācijas, kuras publicēšanu atbilstoši Direktīvas 2003/6 6. panta 2. punktam var atlikt, piemērs ir minētas situācijas, kas ir tipiski pakāpenisku procesu starpposmu gadījumi, proti, sarunas, kas notiek, kā arī lēmumi, ko pieņēmusi, vai līgumi, kurus noslēgusi emitenta vadības struktūra, kam nepieciešams emitenta citas struktūras apstiprinājums, lai tie stātos spēkā.
- 33 Turklāt Direktīvas 2003/6 mērķis, kā tas tostarp izriet no tās preambulas 2. un 12. apsvēruma, ir nodrošināt Savienības finanšu tirgus integritāti un stiprināt ieguldītāju uzticību šiem tirgiem. Šī uzticība pamatojas it īpaši uz faktu, ka tie atrodas vienlīdzīgā stāvoklī un ir aizsargāti tostarp pret iekšējās informācijas prettiesisku izmantošanu (šajā ziņā skat. 2009. gada 23. decembra spriedumu lietā C-45/08 *Spector Photo Group* un *Van Raemdonck*, Krājums, I-12073. lpp., 47. punkts, kā arī 2011. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-445/09 *IMC Securities*, Krājums, I-5917. lpp., 27. punkts).
- 34 Šajā ziņā minētās direktīvas preambulas 24. apsvēruma pirmajā teikumā ir precizēts, ka ātra un godīga informācijas nodošana atklātībai stiprina tirgus integritāti, savukārt, selektīvi nododot atklātībai informāciju, emitenti var izraisīt to, ka investori zaudē uzticību finanšu tirgu integritātei.
- 35 Jēdzienu “apstākļu kopums” un “notikums” interpretācija, abstrahējoties no laikā sadalītā procesa starpposmiem, varētu apdraudēt šā sprieduma iepriekšējos punktus atgādināto mērķu sasniegšanu. Proti, ja izslēgtu, ka informācija par šādu laikā sadalītā procesa starpposmu var tikt atzīta par precīza rakstura informāciju Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta izpratnē, tiktu iznīcināts tās 6. panta 1. punkta pirmajā daļā paredzētais pienākums nodot atklātībai šo informāciju, pat ja tai būtu visai specifisks raksturs, lai gan tāpat būtu konstatējamas citas iekšējās informācijas sastāvdaļas, kas uzskaitītas šā sprieduma 25. punktā.
- 36 Šādā situācijā viena no personām, kuru rīcībā ir šī informācija, varētu atrasties labvēlīgākā situācijā attiecībā pret citiem ieguldītājiem un varētu gūt labumu par sliktu citiem, kas to nezina (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Spector Photo Group* un *Van Raemdonck*, 48. punkts).

- 37 Risks, ka šāda situācija izveidosies, būtu vēl lielāks, ja noteiktos apstākļos īpaša procesa iznākumu būtu iespējams kvalificēt kā cita procesa, kas savukārt būtu plašāks, starpposmu.
- 38 Līdz ar to informācija par starpposmu, kas ietilpst laikā sadalītā procesā, var būt precīza rakstura informācija. Tāpat ir jāprecizē, ka šī interpretācija nav piemērojama tikai posmiem, kas jau pastāv vai jau ir radusies, bet – saskaņā ar Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punktu – arī posmiem, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie pastāvēs vai iestāsies.
- 39 Kā izriet no šā sprieduma 29. punkta, informācijas kvalificēšana kā tādu, kurai ir precīzs raksturs, turklāt ir pakārtota minētajā tiesību normā otrā minētā nosacījuma izpildei, proti, ka informācijai ir jābūt pietiekami precīzai, lai ļautu izdarīt secinājumu par attiecīgā apstākļu kopuma vai notikuma iespējamo ietekmi uz attiecīgo finanšu instrumentu cenām.
- 40 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkts un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz laikā sadalītu procesu, kura mērķis ir īstenot noteiktu apstākli vai izraisīt noteiktu notikumu, par precīza rakstura informāciju šo tiesību normu izpratnē var uzskatīt ne tikai šo apstākli vai notikumu, bet arī šā procesa starpposmus, kas ir saistīti ar tā īstenošanu.

Par otro jautājumu

- 41 Ar savu otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī [...] notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks” attiecas tikai uz apstākļiem vai notikumiem, kuru iestāšanās iespējamība var tikt uzskatīta par ļoti lielu vai lielu, vai arī šis jēdziens nozīmē, ka ir jāņem vērā šo apstākļu kopuma vai šā notikuma ietekmes uz attiecīgo finanšu instrumentu cenu apmērs.
- 42 Pastāv zināmas atšķirības minētās tiesību normas dažādās valodu versijās. Tā dažās šajās valodu versijās, tostarp franču, itāļu un holandiešu, tiek izmantots termins “ir pamats uzskatīt”, bet citās versijās, tostarp dāņu, grieķu, angļu un zviedru, tiek izmantots termins “ir pamats sagaidīt”. Spāņu un portugāļu valodās ir atsauce attiecīgi uz “apstākļu kopumu, kas var saprātīgi pastāvēt” un uz “apstākļu kopumu, kas ir saprātīgi paredzami”. Visbeidzot, vācu valodas versijā izmantotie termini ir “ar pietiekamu iespējamību” (“mit hinreichender Wahrscheinlichkeit”).
- 43 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, pirmkārt, Savienības tiesību normas formulējums vienā no valodu versijām nevar būt šīs normas vienīgais interpretācijas pamats vai tam šajā ziņā nevar piešķirt prioritāru nozīmi salīdzinājumā ar citām valodu versijām. Otrkārt, Savienības tiesību aktu dažādās valodu versijās ir jāinterpretē vienvēidīgi, un tādēļ gadījumā, ja starp šīm versijām ir atšķirības, attiecīgā tiesību norma ir jāinterpretē atbilstoši tā tiesiskā regulējuma vispārējai jēgai un mērķim, kura sastāvdaļa tā ir (skat. 2011. gada 28. jūlija spriedumu lietā *C-215/10 Pacific World un FDD International*, Krājums, I-7255. lpp., 48. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Tomēr, izņemot vācu valodas versiju, visās citās Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta valodu versijās, kas pastāvēja tās pieņemšanas brīdī, ir izmantots īpašības vārds “saprātīgi”. Šā termina izmantošanai Savienības likumdevējs ir ieviesis kritēriju, kurš balstīts uz noteikumiem, kas secināti no vispārējās pieredzes, lai noteiktu, vai nākotnes apstākļi un notikumi ietilpst šīs tiesību normas piemērošanas jomā.
- 45 Lai noteiktu, vai ir pamats uzskatīt, ka apstākļu kopums iestāsies vai ka notikums notiks, katrā atsevišķā gadījumā ir vispārīgi jāizvērtē jau pieejamie fakti.
- 46 Līdz ar to Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkts, kurā ir izmantots jēdziens “ir pamats uzskatīt”, nevar tikt interpretēts kā tāds, kurš paredz, ka ir jāpierāda liela minēto apstākļu vai notikumu iestāšanās vai notikšanas iespējamība.

- 47 Ja Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta un Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkta piemērošanas joma saistībā ar nākotnes apstākļiem un notikumiem tiktu ierobežota līdz tādai iespējamības pakāpei, tiktu apdraudēti šā sprieduma 33. punktā atgādinātie mērķi, proti, nodrošināt Savienības finanšu tirgu integritāti un stiprināt ieguldītāju uzticību šiem tirgiem. Proti, šādā gadījumā iekšējās personas būtu spējīgas negodīgi gūt labumu no noteiktas informācijas, kas šādas ierobežotas interpretācijas dēļ tiktu uzskatīta par tādu, kurai nav precīza rakstura, – par sliktu trešajām personām, kas to nezina.
- 48 Tomēr, lai nodrošinātu tiesisko drošību tirgus, kas minēts Direktīvas 2003/124 preambulas trešajā apsvērumā, dalībniekiem, tostarp emitentiem, nevar uzskatīt, ka precīzs raksturs ir informācijai par apstākļiem un notikumiem, kuri visdrīzāk neiestāsies vai nenotiks. Proti, pretējā gadījumā emitenti varētu uzskatīt, ka tiem ir jānodod atklātībai informācija, kurai nav konkrēta rakstura vai kas nevar ietekmēt to finanšu instrumentu cenas.
- 49 No minētā izriet, ka, tā kā Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punktā ir izmantots jēdziens “ir pamats uzskatīt”, tas attiecas uz nākotnes apstākļiem un notikumiem, par kuriem, pamatojoties uz jau pieejamās informācijas vispārējo vērtējumu, ir pamats uzskatīt, ka patiesi pastāv varbūtība, ka tie iestāsies vai notiks.
- 50 Uz jautājumu par to, vai pieprasītā apstākļu kopuma vai notikuma notikšanas iespējamība var mainīties atkarībā no to ietekmes uz attiecīgo finanšu instrumentu cenām apmēra, ir jāatbild noraidoši.
- 51 Pirmkārt, šāda jēdziena “ir pamats uzskatīt” būtības interpretācija neizriet ne no vienas šā sprieduma 42. punktā minētās valodu versijas.
- 52 Otrkārt, interpretācija, atbilstoši kurai jo lielāka ir iespēja, ka nākotnes notikums ietekmēs attiecīgo finanšu instrumentu cenas, jo zemāka ir pieprasītās iespējamības pakāpe, lai ar to saistītā informācija tiktu atzīta par precīzu rakstura informāciju, ar to saprotot, ka katrs no abiem Direktīvas 2003/124 1. panta 1. un 2. punktā minētajiem elementiem, proti, informācijas precīzais raksturs un tās spēja ievērojami ietekmēt attiecīgo finanšu instrumentu cenas, ir atkarīga no cita elementa.
- 53 Šajos abos punktos precizētie kritēriji ir minimālie nosacījumi, katrs no kuriem ir jāpanāk, lai informācija varētu tikt kvalificēta par “iekšējo” Direktīvas 2003/6 1. panta 1. punkta izpratnē.
- 54 Kā savos Tiesai iesniegtajos apsvērumos norādīja Apvienotās Karalistes valdība, nevar izslēgt, ka informācija par notikumu, kurš visdrīzāk nenotiks, ievērojami ietekmēs emitenta vērtspapīru cenu, ciktāl šī notikuma ietekme uz šo cenu būs īpaši nozīmīga. Līdz ar to no minētā nav pamata secināt, ka minētais notikums notiks.
- 55 Protams, kā izriet no Direktīvas 2003/124 preambulas pirmā apsvēruma, saprātīgi ieguldītāji pieņem lēmumus par ieguldījumiem, pamatojoties uz informāciju, kas tiem jau ir pieejama *ex ante*. Tādēļ tiem ir jāņem vērā ne tikai šādas informācijas notikuma “priekšlaicīgā ietekme” uz emitentu, bet arī iespējas, ka šis notikums notiks, pakāpe. Tomēr šādi apstākļi visdrīzāk noteiks, vai informācija var ievērojami ietekmēt emitenta finanšu instrumentu cenas.
- 56 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī [...] notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks” attiecas uz apstākļiem vai notikumiem, par kuriem, pamatojoties uz jau pieejamās informācijas vispārīgo vērtējumu, ir jākonstatē, ka tie patiesi var iestāties. Tomēr šis jēdziens nav jāinterpretē tādējādi, ka būtu jāņem vērā šo apstākļu kopuma vai notikuma ietekmes uz emitenta finanšu instrumentu cenām apmērs.

Par tiesāšanās izdevumiem

57 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīga izmantošana) 1. panta 1. punkts un Komisijas 2003. gada 22. decembra Direktīvas 2003/124/EK, ar ko Direktīvu 2003/6 īsteno attiecībā uz iekšējās informācijas definīciju un publisku izziņošanu, kā arī tirgus manipulācijas definīciju, 1. panta 1. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz laikā sadalītu procesu, kura mērķis ir īstenot noteiktu apstākli vai izraisīt noteiktu notikumu, par precīza rakstura informāciju šo tiesību normu izpratnē var uzskatīt ne tikai šo apstākli vai notikumu, bet arī šā procesa starpposmus, kas ir saistīti ar tā īstenošanu;
- 2) Direktīvas 2003/124 1. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “tādu apstākļu kopumu, par kuriem ir pamats uzskatīt, ka tie iestāsies, vai arī [...] notikumu, par kuru ir pamats uzskatīt, ka tas notiks” attiecas uz apstākļiem vai notikumiem, par kuriem, pamatojoties uz jau pieejamās informācijas vispārīgo novērtējumu, ir jākonstatē, ka tie patiesi var iestāties. Tomēr šis jēdziens nav jāinterpretē tādējādi, ka būtu jāņem vērā šo apstākļu kopuma vai notikuma ietekmes uz emitenta finanšu instrumentu cenām apmērs.

[Paraksti]